

6ον) Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς συμπροσεύχονται δημοσίως τόσο με τοὺς ἐκπροσώπους τῶν πλανημένων αἰρετικῶν Χριστιανῶν ὅσον καὶ με τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἀλλοθρήσκων, οἱ ὅποιοι δὲν ἀποδέχονται τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀγιότητα τῆς Παναγίας, τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας ἢ ἐξισώνουν τὸν Χριστὸν με τὸν Κομφούκιον, τὸν Βούδαν, τὸν Μωάμεθ κ.λπ.; Ὅλοι αὐταὶ αἱ συμπροσευχαὶ γίνονται με εὐθύνην τοῦ Φαναρίου, τὸ ὁποῖον δὲν κάμνει διάλογον με τοὺς αἰρετικούς Χριστιανούς ἢ τοὺς ἀλλοθρήσκους, ἀλλὰ καταφρονεῖ τοὺς Ἀποστολικούς Κανόνας καὶ τοὺς Κανόνας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διακηρῦσσον ὅτι ὅλοι αἱ «Ἐκκλησίαι» σώζουσι. Δι' αὐτῶν τῶν μεθόδων, τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν διακηρύξεων ἀνατρέπεται ὁλόκληρος ἡ Ὁρθόδοξος θεολογία καὶ ἐπιχειρεῖται ἡ ἀλλοίωσις τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος τοῦ πιστοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἐντίμου κλήρου. Αἱ ἀντιδράσεις μεγάλαι. Ἄλλαι ὁμάδες πιστῶν ἀποτεικίζονται. Ἄλλαι βλέπουσι Οἰκουμενιστὴν Ἀρχιερέα καὶ θέλουσι νὰ τὸν «ξυρίσουν» ὡς προδότην τῆς πίστεως καὶ ἀνάξιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, ἄλλαι ζητοῦν τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου κατὰ τὰς θείας Λειτουργίας τῶν Οἰκουμενιστῶν Ἀρχιερέων, ἄλλαι συσπειρώνονται περὶ Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι ἐκφράζουσι γνήσιον Ὁρθόδοξον φρόνημα καὶ ἄλλαι ὁμάδες ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴν οἰκουμενιστικὴν, φιλοπαπικὴν καὶ φιλοαιρετικὴν συμπεριφορὰν Ὁρθοδόξων Ἀρχιερέων ἀδρανοποιοῦνται, παραμένουσι ἄφωνοι. Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία ὅμως τῶν πιστῶν, παρὰ τὰς ἐντόνους διαφωνίας με τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τοὺς φιλοπαπικούς - φιλοοικουμενιστὰς Ἀρχιερεῖς, παραμένουν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡμπορεῖ νὰ ὁμιλοῦν ἀπαξιωτικῶς διὰ τοὺς Οἰκουμενιστὰς Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ δὲν ἀποχωροῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ δὲν ἠγοῦνται σχίσματος ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὅλοι αἱ «ὁμάδες» πιστῶν, αἱ ὅποια διαφωνοῦν με τὴν οἰκουμενιστικὴν καὶ φιλοπαπικὴν γραμμὴν τοῦ Φαναρίου καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παραμένουν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐὰν οἱ Σεβ. Μητροπολίται τοῦ φιλοοικουμενιστικοῦ καὶ φιλοπαπικοῦ κινήματος ἐφαρμόσουν ὅσα ζητεῖ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐναντίον τῶν διαφωνούντων κληρικῶν, πιστῶν, θεολόγων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν με τὴν γραμμὴν των, τότε οὐδεὶς γνωρίζει τὴν τύχην τῶν θρόνων των καὶ οὐδεὶς γνωρίζει, ἐὰν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θὰ παραμείνη ἐνωμένη ἢ θὰ προκύψῃ ἕνα νέον Σχίσμα ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς κι ἂν τὸ Φανάριον καὶ ὠρισμένοι (ἴσχι ὅλοι) οἰκουμενισταὶ Ἀρχιερεῖς ἐπιδιώκουν τὸ Σχίσμα, διὰ νὰ βροντοφωνάξουν: «Ἐπιτέλους ἀπηλλάχθημεν ἀπὸ αὐτοῦς, ποὺ ἐπικαλοῦνται εἰς τοὺς ἀντιπαπικούς καὶ ἀντιοικουμενιστικούς ἀγῶνας των τὸν Ἅγιον Μάρκον τὸν Εὐγενικόν, τὸν Μέγαν Φώτιον, τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν, τὸν Ἅγιον Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην, τὸν Ἅγιον Νεκτάριον, τὸν Ἅγιον Ἰουστῖνον Πόποβιτς κι ἄλλους μεγάλους καὶ θεοφόρους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ προχωροῦμεν ἀνενόχλητοι πρὸς τὴν ψευδένωσιν καὶ τὴν ἐξίσωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας με τὴν πλάνην. Ὅσο κι ἂν φωνάζουν πλέον οἱ ἀντιοικουμενισταὶ δὲν τοὺς ἀκούει κανεὶς, διότι εὐρίσκονται ἐκτὸς Ἐκκλησίας». Ἄς γνωρίζουν ὅμως οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ὑπερασπίζονται τὴν Παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (συμφώνως πρὸς τὸν σύγχρονον Ἅγιον τῆς Ἐκκλησίας Ἰουστῖνον Πόποβιτς καὶ συνεργάτην τοῦ «Ο.Τ.») ὅτι ὅσοι διαφωνοῦν με τὴν γραμμὴν των καὶ τὴν προδοσίαν τῆς Πίστεως, θὰ παραμείνουν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ ἀγωνίζονται διὰ τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Γ. ΖΕΡΒΟΣ

Ὁρθόδοξος Τύπος, α.φ. 2015, 21 Μαρτίου 2014

[Πηγή](#)